

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **F. W. TANDOORI, spol. s r.o.**, IČ: 45316759, se sídlem Vonoklasy 155, Černošice, zast. JUDr. Milošem Profousem, advokátem, se sídlem V Jámě 1, Praha 1, proti žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce**, inspektorát v Praze, se sídlem Za Opravnou 300/6, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutím ředitelky Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Praze ze dne 30.9.2009, č.j.: CL159-2/2009, ze dne 14.10.2009, č.j.: CM134-4/2009, ze dne 16.10.2009, č.j.: CL159-2/2009 a ze dne 23.10.2009, č.j.: CM134-10/2009

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutím ředitelky Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Praze ze dne 16.10.2009, č.j.: CL 159-2/2009 a ze dne 23.10.2009, č.j.: CM134-10/2009 se odmítá.**
- II. Rozhodnutí ředitelky Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Praze ze dne 30.9.2009, č.j.: CL159-2/2009 a ze dne 14.10.2009, č.j.: CM134-10/2009 s e r u š í a věci se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 5.961,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Miloše Profouse, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedených rozhodnutí, kterým nebylo vyhověno námitkám žalobce proti opatřením P090-10285/09/C, P090-10285/09/D,

9092-10285/09/C a P092-10285/09/D a námitkám proti protokolům č. P090-10285/09 a č. P092-10285/09.

Žalobce v žalobě namítal, že byl nezákonným postupem žalovaného zkrácen na svých právech v důsledku porušení práv žalobce v předcházejícím řízení, kdy žalovaný použil retroaktivně v neprospěch žalobce změnu výkladu článku 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002. Uvedl, že nový přísný limit pro obsah hliníku v těstovinách byl žalovaným vynucován pouze na základě změny výkladu právního předpisu a že limit není žádným právním předpisem explicitně stanoven. Do přijetí stanoviska Ministerstva zdravotnictví ČR č.j. MZDR 36267/2009/OVZ „Hodnocení rizika-dodatek“ ze dne 24.8.2009 žalovaný neuplatňoval žádný limit na obsah hliníku v potravinách.

Namítal také, že doporučení obsažené ve stanovisku Ministerstva zdravotnictví ČR „Hodnocení rizika-dodatek“ ze dne 24.8.2009 nebylo vyhlášeno jako právní předpis, ani nejde o správní akt závazný pro žalobce. Má za to, že aplikace čl. 14 odst. 8 nařízení (ES) č. 178/2002 je chybná, když neexistují žádné předpisy ES ani vnitrostátní předpisy stanovující limit obsahu hliníku v potravinách. Žalovaný podle žalobce neprokázal ani existenci důvodů pro podezření, že potravina není bezpečná.

Dále namítal, že žalovaný použil jako podklad pro své rozhodování nedostatečně podložené a odůvodněné doporučení Ministerstva zdravotnictví ČR. Podle žalobce je stanovisko Ministerstva zdravotnictví ČR „Hodnocení rizika-dodatek“ ze dne 24.8.2009 věcně nesprávné, ukvapené a vědecky nedostatečně zdůvodněné.

Konstatoval, že výsledky laboratorních analýz vzorků potravin prováděných akreditovanými laboratořemi na žádost žalobce a laboratorních analýz vzorků potravin prováděné žalovaným vykazovaly překvapující a obrovské rozdíly.

Namítal porušení povinnosti vyplývající z ust. § 5 odst. 4 zákona č. 164/2002 Sb., když ředitel inspektorátu žalovaného o podaných námitkách nerozhodl ve lhůtě nejpozději 3 pracovních dnů ode dne doručení námitek.

Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný reagoval na žalobní námitky žalobce. Navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Při ústním jednání konaném dne 29.8.2013 setrvali účastníci na svých stanoviscích.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Ve správním spise se nacházejí tyto dokumenty:

Protokol P090-10285/09, opatření č. P090-10285/09/C a P090-10285/09/D a P090-10285/09/C01 a C02 a č.P090-10285/09/D01 až D04, protokol č. P092-10285/09, opatření č. P092-10285/09/C a P092-10285/09/D a č.P092-10285/09/D01 až D03, námitky žalobce ze dne 25.9.2009 vč. doplnění ze dne 29.9.2009, námitky žalobce ze dne 9.10.2009, žalobou napadená rozhodnutí žalovaného ze dne 30.9.2009 č.j. CL 159-2/2009, ze dne 14.10.2009 č.j. CM 134-4/2009, ze dne 16.10.2009 č.j. CL 159-2/2009 a ze dne 23.10.2009 CM 134-10/2009. Předmětné stanovisko Ministerstva zdravotnictví ČR ze dne 24.8.2009 č.j. MZDR 36267/2009/OVZ se ve správním spise nenachází. Soud jej měl však k dispozici, neboť jej předložil v rámci příloh k žalobě žalobce.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Soud především konstatuje, že žaloba směřuje proti 4 rozhodnutím žalovaného, přičemž ve dvou případech nezasahuje do práv a povinností žalobce. Rozhodnutími žalovaného, resp. ředitelky inspektorátu v Praze ze dne 16.10.2009, č.j.: CL 159-2/2009 a ze dne 23.10.2009, č.j.: CM134-10/2009 bylo rozhodnuto o námitkách podle § 18 zákona č. 552/1991 Sb. Ředitelka inspektorátu v Praze rozhodla, že námitky proti uvedeným protokolům (č. P090-10285/09 a č. P092-10285/09) nejsou důvodné. Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 12.2.2004, č.j. 5 A 55/2001-68 uvedl, že „rozhodnutí o námitkách podle § 18 zákona ČNR č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, není úkonem správního orgánu zakládajícím, měnícím, rušícím nebo závazně určujícím práva nebo povinnosti, a jde tak o úkon vyloučený ze soudního přezkumu podle § 70 písm. a) s.ř.s.“ Nejvyšší správní soud pak v rozsudku ze dne 19.11.2010, č.j. 2 As 95/2010-64 uvedl, že v důsledku zamítnutí námitek proti tomuto protokolu dochází pouze k jejich potvrzení, tedy k potvrzení jejich obsahu, protokol o kontrole se nemění a právní sféra kontrolované osoby jím tedy nemůže být dotčena.

Jelikož tedy rozhodnutími ředitelky inspektorátu v Praze ze dne 16.10.2009, č.j.: CL 159-2/2009 a ze dne 23.10.2009, č.j.: CM134-10/2009 bylo rozhodnuto o námitkách podle § 18 zákona č. 552/1991 Sb., jednalo se o úkony, které nejsou úkony zakládajícími, měnícími, rušícími nebo závazně určujícími práva nebo povinnosti žalobce, a proto soud žalobu jako nepřipustnou proti těmto rozhodnutím odmítl ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s., když žaloba je nepřipustná, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno /§ 68 písm. e) s.ř.s./, přičemž ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony orgánu, které nejsou rozhodnutími /§ 70 písm. a) s.ř.s./.

Pokud pak žaloba směřovala proti opatřením, jimiž byly žalobci uloženy povinnosti ohledně uvádění zboží do oběhu, zde soudní přezkum není vyloučen.

Soud pak akceptoval jedinou námitku, kterou považuje za podstatnou, a to námitku týkající se toho, že opatření, jimiž byla zakázána další distribuce předmětného zboží na trh, byla vydána na základě doporučení Ministerstva zdravotnictví, které mělo formu stanoviska ze dne 24.8.2009. Žalobce argumentoval tím, že tento dokument nebyl vyhlášen ani formou obecně závazného právního předpisu, ani se pak nejednalo o správní akt, který by byl pro žalobce jakkoli závazný. Z textu doporučení, resp. dodatku („Hodnocení rizika-dodatek“) je zřejmé, že národním kontaktním místem pro RASFF bylo Ministerstvo zdravotnictví požádáno o zhodnocení rizika a o stanovisko ve věci zvýšeného obsahu hliníku v potravinách, a to na základě oznámení v systému RASFF 2009.0161, kdy prostřednictvím informace vložené Německem byly členské státy Evropské unie informovány o zvýšeném, resp. vysokém obsahu hliníku v nudlích původem z Číny. Zhodnocení rizika bylo provedeno Státním zdravotním ústavem, odborem hygieny výživy a bezpečnosti potravin. Ve vzorcích instantních nudlí původem z Číny byl zjištěn obsah hliníku 10 mg/kg a 20 mg/kg dodatečně byla elektronicky zaslána další informace o zjištěném obsahu hliníku 34,4 mg/kg. Stanovisko Ministerstva zdravotnictví k nálezům obsahu hliníku v těstovinách bylo zpracováno dne 18.8.2009 pod č.j.: MZDR36267/2009/OVZ. Ministerstvo zemědělství nedoporučuje povolit k uvádění na trh potravin (těstoviny) s obsahem hliníku rovným nebo překračujícím hodnotu 8,5 mg hliníku/kg potravin. Tento limit je považován podle Ministerstva zdravotnictví za zdravotní limit z pohledu charakterizace zdravotního rizika (chronická expozice). Ministerstvo zdravotnictví také uvedlo, že pro účely rozhodování byly vzaty v úvahu tyto

parametry: „limitní hodnota obsahu hliníku je použitelná pro těstoviny, včetně kategorie „instantních pšeničných nudlí“, což vyplývá z charakteru dat o spotřebě potravin v České republice, která byla využita pro hodnocení rizik (SISP04); zvážení maximálního příspěvku k dávce hliníku 50% z PTWI (podobně jako BfR, SRN), kdy denní dávka hliníku z těstovin nemůže překročit 72 ug/kg b.w.; za obvyklou spotřebu těstovin u dětí 4-6 roků (97,5 percentil) se zvažuje 8,5 g/kg b.w./den (SISP04); v návaznosti na výše uvedené podmínky je tedy možné výpočtem stanovit hranici pro obsah hliníku v těstovinách na úroveň 8471u/kg těstoviny, zaokrouhleně 8,5 mg/kg těstoviny.“

V tomto stanovisku („Hodnocení rizika-dodatek“) ze dne 24.8.2009, které nemá povahu obecně závazného právního předpisu, ani individuálního správního aktu, a které navíc je formulováno jako doporučení, není vyjádřen ani striktní zákaz či příkaz neuvádět takové zboží na trh. Tento dodatek je koncipován v rovině doporučení a ani z dalšího textu nelze v podstatě přezkoumat, zda hranice 8,5 mg hliníku/kg potravin (těstovin) byla stanovena správně, nesprávně, důvodně či nedůvodně a v jakém rozsahu by měla žalobce jako subjekt, který uvádí předmětné zboží (těstoviny) na trh, zavazovat. Žalobou napadená rozhodnutí v odůvodnění pak bez dalšího odkazují na tento dodatek a v něm uvedený, ničím nedoložený limit 8,5 mg hliníku/kg potravin (těstoviny) a konstatují opět bez bližšího vysvětlení, že tento limit je závazný. Soudu proto nezbyvá, než uzavřít s tím, že žalobou napadená rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů a jako taková je pro tento nedostatek zrušit.

Pokud následně bylo ve věci vedeno se žalobcem správní řízení a byla mu v něm uložena pokuta, tato skutečnost nemá podle názoru soudu vliv na přezkoumání správnosti oněch opatření, jimiž byla zakázána distribuce, a nemá na toto posouzení vliv ani ta skutečnost, že proti tomuto rozhodnutí ředitelky Státní zemědělské a potravinářské inspekce, Inspektorátu v Praze ze dne 30.3.2010 č.j. CU 165-3/G/086/1/2010-SŘ o uložení pokuty nebylo pravděpodobně podáno odvolání a nebylo toto rozhodnutí napadeno ani dalším opravným prostředkem, když z toho, co je soudu ve věci známo, nelze v podstatě zjistit, proč nebylo podáno odvolání nebo nebyl uplatněn žádný opravný prostředek. Ze samotné skutečnosti, že rozhodnutí nabylo právní moci (19.4.2010), aniž by bylo napadeno opravným prostředkem přípustným podle předpisu o správním řízení, nelze dovozovat nic o důvodnosti nebo nedůvodnosti, resp. správnosti těch rozhodnutí, která byla přezkoumávána soudem ve věci projednávané.

Vzhledem k výše uvedenému Městský soud v Praze proto podle ust. § 76 odst.1 písm.a) s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení z důvodu nepřezkoumatelnosti, spočívající v nesrozumitelnosti a v nedostatku důvodů a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst.4 s.ř.s.).

Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (ust. § 78 odst.5 s.ř.s.).

Podle ustálené judikatury se pak soud jednotlivými žalobními body s ohledem na nepřezkoumatelnost rozhodnutí v zásadní otázce nezabýval.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení s přihlédnutím k tomu, že žalobce byl úspěšný pouze z jedné poloviny, a proto mu soud náhradu nákladů v tomto směru zkrátil. Náklady řízení pak spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 2.000,-Kč a v náhradě nákladů

právního zastoupení advokátem. Náklady právního zastoupení činí za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení, písemné podání soudu) á 2.100,-Kč a 1 úkon právní služby (účast na jednání před soudem) á 3.100,- Kč dle § 7, § 9 a § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhl. č. 177/1996 Sb. a za 3x režijní paušál á 300,-Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. včetně sazby daně z přidané hodnoty (21%). Jedna polovina náhrady nákladů řízení pak činí 5.961,- Kč. Tuto částku je pak žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Miloše Profouse, advokáta.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. srpna 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová